

Oral History Kosovo

Intervjuerka: Kad ste kupili stan, kupili ste vašim radom ili ste nasledili?

Sagovornica: Malo nasleđe, prodali smo jedan deo zemljišta tamo i dali smo onaj deo novca, drugi deo dajemo sad, za osam godina.

Intervjuerka: Koliko plaćate?

Sagovornica: 300 evra mesečno.

Intervjuerka: Da li je to mnogo za vas?

Sagovornica: Za sad je dobro, ali jeste malo više.

Intervjuerka: Kako je bilo tokom ove godine zbog pandemije? Da li ti je to na neki način promenilo život?

Sagovornica: Pa da, naročito ona tri meseca kad muž nije radio. I pomoć koju nam je država dala, i to nije stiglo na vreme, malo kasno. Sad smo se opet zatvorili na dve nedelje, opet, evo juče su javili, znaš, malo, normalno da [je uticalo]. Jedno dva meseca nismo mogli da platimo, ali mi nismo sa bankom, dajemo vlasniku stana, i taj vlasnik nas je razumeo i dobro. Dva meseca nismo platili, sada nastavljamo normalno da plaćamo.

Intervjuerka: Da li su ti roditelji živi?

Sagovornica: Da, da, jesu.

Intervjuerka: Da li su i dalje...

Sagovornica: Da, u Emširu su, da. Živi su. Imam braću, oženju braću, četiri oženjena brata, imaju svoje kuće. Izgradili su kuće.

Intervjuerka: Tu na istom mestu?

Sagovornica: Tu na istom mestu. Imali smo deset ari zemlje, i izgradili su kuće.

Intervjuerka: Samo za braću ili i za sestre.

Sagovornica: Ne, za sestre ne, nema mesta i za sestre. Za braću, njih četvorica su tu.

Intervjuerka: Da li su roditelji vama ćerkama dali nešto ili ne?

Sagovornica: Ne, za sad ne.

Intervjuerka: Da li je u planu?

Sagovornica: Tata je rekao: "Da. biće". Ali za sad, bazirajući se na uslovima, ne.

Intervjuerka: Kako ste doneli odluku da odete da živite u Kosovu Polju?

Sagovornica: Odlučili smo jer je ovde malo skuplje, i normalno, nismo na nekom državnom poslu, tako da ne možemo da kupim ovde u Prištini. I na kraju smo odlučili da kupimo tamo u Kosovo Polju.

Intervjuerka: Kako je živeti u Kosovo Polju?

Sagovornica: Dobro, na početku mi je i tu bilo malo teže dok sam se prilagodila, ali dobro je, nije loše.

Intervjuerka: Šta ti je smetalo?

Sagovornica: Smetao mi je malo vazduh, vazduh iz Obilića uveče, osećalo se uveče, to mi je mnogo smetalo. Sad sam se prilagodila i ne znam, možda zato što uveče nisam toliko izlazila, znaš, prozori zatvoreni. Možda sam se i tu prilagodila, znaš, ali sad mi se ne čini loše, na početku mi se činilo loše. Možda i kad sam promenila ambijent, znaš. Iz sela da odeš u Kosovo Polje to je, to je drugačije, normalno. Tamo je vazduh mnogo čist, ovde je zagađen vazduh.

Intervjuerka: Kako je bilo za decu?

Sagovornica: Pa, i za decu tako isto, sin mi je malo stariji. Sin voli da izađe u prirodi tamo, tamo u selu. Uvek ide za vikend, ide kod bake tamo. Svekar mi je prošle godine umro, tako da ide kod bake, kod mog devera. On ide skoro svakog vikenda.